

NEDAJ SE BUBICE ISPOD STO DOLARA

Piše: Dragica Tominića

Deco moja, vrnula sam se iz Ameriku. Bože, kako je to lepa zemlja, da bolje nema na ovaj svet. Od kad se Maca (Tomislav Nikolić, napomena redakcije) uselilo u Predsedništvo, pošla sam sa njim. Da ga pratim, da sve bidne u redu, i kako treba. Na meni je kuća stajala celi naš život. I to svi znadu od naših neprijatelja. Išla sam ja i bez Mace u Tursku, u Azerbejdžan. Maca peče rakiju, često ga boli glava, nije mu ni do čega, pa kaže - Idi Bubice umesto mene kod Turaka, dočekaće te bolan ko' pašnicu. Idi, slikaj se, vataj prijateljstvo, vidiš da Turci opet dolaze na Balkan!

Zovnem ti ja svoju pratilju Ivu Žikić, vikam da se sprema, da na put idemo, umesto carskim putem za Stambol, letećemo avionom. Šta da obučem, jadna ja, za te velike prilike. Moja draga Snajderka Slavica Kezunović oblači me po najskupljim cenama. Znam da da nije ona od te mode, ali zna brate šta je skupo, najskuplje, kaže, to je za Vas gospođu Dragice. Kupuj, vikam ja, ako je najskuplje, neka šljašti, neka krknu svi naši dušmani. A imamo Maca i ja dušmana koliko očes, nije samo Kum Voja.

Stalno me prozivlju što sam u zgradu Predsedništva dovela sve svoje. Obe snaje, te moje verne druge. Ivu Žikić sam udomila u Ministarstvo za strane poslove, a moji dušmani digli dževu. Ma, ko ih šljivi...

Moju Snajderku sam bila udomila u Ministarstvu za kulturu, kod Brace, a kad je Alek smaknuo Bracu (Petkovića, ministra kulture), i doveo onog s kovrdžavu kosu za ministra, onda se Slava isplaka, kaže mi jadna ona, ne mogu ja gospođu Dragice više u ministarstvo za kulturu, uvatiće me koliko sam šuplja! Nisam ni ja bre za Prvu damu, odgovaram, ali idem ponosno. Putujem, lumpujem, trošim, čuvaju me, maze, paze.

I ode Slavče iz ministarstva, ali je ja ne dam, bre. Zaposlila sam je kod Mace u kabinet. Ako nije za ministra kulture, jeste za mog Tomu. Pa, kao da je on nešto školovaniji od nje i mene! Dabogda crko, vikam ja na Macu, imaš da zaposliš moju Snajderku za savetnika za spoljnu politiku. Maca se opire, te šta će reći Marko Đurić, pa Oliver...Ništa

neće reći, vikam ja. I Maca pristade. Sada u Predsedništvu ima više mojih, nego Tominih. Maca je skroman čovek, šta će njemu savetnici. On sam je sebi dovoljan. Lukav je, prepreden, namazan je svim bojama. Trpi i čuti, spreman je da se odrekne svega i svakog, da izda, nikog nikada nije ni podržao, niti mu pomogao. A ja se jadna dajem svakom ko traži.

Eto, kada sam pošla u Ameriku, Maca mi poželi sreću. Idi Bubice, red je da se provedeš. Kad nisi putovala dok si bila mlada i neukusna, idi, zaradi još para, znam ja Bubice da bi ti i američki budžet potrošila, i nikad ti dosta. Putuj, i troši moj budžet, treba trošiti pare onih koji gladuju, to su najslabije pare. I, tako ja dragi moji, napunim avion prijateljima i mojim drugama, i odem do Amerike. Kao, skupljam ja humanitaru pomoć za moj fond. Veliki su more rashodi. Obe snaje troše ko da su moje kćerke. Ni plata od pet 'iljada evra nije im mala. Plus dnevnice, oče i one da im dupe vidi puta. Sina sam morala da zaposlim u Narodnom pozorištu, da naša porodica liči na Pozorište u kući, na onu seriju gde je igra' Duza glavnu ulogu.

Dodosmo mi, pun avion, predsednički, u Amerika, i dadnemo se u provod. I tako ti ja odem čak do Las Andelesa, u crkvu Sveti Stevica u Alhambri. Moj otac, i mati mi moja, nisu išli u crkvu, otac je bio oficir, te meni malo bi nelagoda. Bolje sam se, da se zakunem, osećala u Turskoj, kada sam sa bulom Abdulaha Gula obilazila džamije. Išla sam ja, da ne krijem, i u naše crkve. Vodio me Tomo kad se lažno zaklinjao na vernost Kum Voji. Moj Toma se krsti i kad opsuje

Boga i Majku Božju. Njemu je to očes zakleti se. A ja, kad sam se zaklinjala, ja sam se neko vreme i uzdržavala.

I dočeka me neki pop, kaže mi dobro došli gospođu. Ja ga pogledam iskosa, pitam šta ima, i koliko će biti priloga. Znate, kaže popa, svako ko dođe da vas vidi od naših Srba, platiće 20 dolara. Što tako malo, pope, čoveče. Ako je tako,

mogu da gledaju, ali ne i da pipaju. I setim se šta mi je Maca reko' kad sam pošla.

Otvori oči Bubice, popovi su skotovi, znaš ko nam je patrijarh, i kakva je to lopina, zato se ja sa njim i ljubim u obraz, kaže mi Maca, jer patrijarh i nema obraza. I ako naplaćuju da te vide, onda se ne daj ispod sto dolara! I ja sam se zaklela Maci da je sto dolara donja crta.

E, beem ti naše Srbe...Pop skupio 'iljadu dolara. Gleda me jedan onako muževan čovek, jači od mog Tome, i ne deluje kilavo, dal' se poznamo od nekude. Meni se ne pričinja taki događaj, kažem na tečnom srpskom, a on me pogleda, onako obešnjački, i pomenu Kragujevac i groblje. Jeste, more biti, tamo je pre, ooojji, ima tome dosta, moj muž radio. I mi smo, radili, namiguje mi on, i ofira me pred sve ljude da me sačekivao kad sam izlazila s groblja, posećujući moga Tomu, i da smo s njegovog fiću išli dalje, iza Šumarica. I meni se usta osmehnuse, bilo je to lepo vreme. Moglo se, srce je iskalo.

Kad smo se vrnuli iz Amerike, sabiram ja, i kažem sebi, pope, dabogda crko, zar samo 500 dolara!? Pa put mog društva i pratnje košto je 100 'iljada dolara! Plus sramota koju sam doživela u crkvi. Jedan majmun, dabogda crko, pita me iz sveg glasa, šta ja tražim u crkvi, kad sam sa mužem izdala kuma Voju, i da smo se u crkvi lažno u Boga kleli. E, baš ga istamburaše moje gorile.

A, onda velim, šta te Dragice boli dupe, imaš para više od Miškovića. U se, na se, i pada se. Živi dok je i Toma živ, posle toga, put pod noge, pa begaj na Karibe. Važno je na vreme uteći, pa i od Boga. •

